

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MARIA LAURITZEN

født Aggerbeck

Maria Lauritzen

*De efterfølgende Data og Erindringer
er samlede af Henry Lauritzen. Hef-
tet er trykt i April Maaned 1945.*

MARIA CHRISTINE AGGERBECK

Født 14. August 1872 i Smedegade 33, Horsens.

Døbt 12. November 1872 i Vor Frelsers Kirke, Horsens.

Viet 19. Juli 1893 i Vor Frelsers Kirke, Horsens.

Ægtefælle:

Lauritz Christian Lauritzen, født 1868, død 1935.

Kilder:

Maria Christine Lauritzen.

Louis Otto Aggerbeck.

Daabsattest.

Lauritz og Harald Lauritzens Scrapbog fra 1919.

„L. C. L. Ringen“.

„Danmarks ældste Forretninger“. (Udgivet af Krak, 1940).

To Festsange fra 1942.

Mors Forældre, Fabrikant C. I. Aggerbeck (1826—1894) og Catharina Maria Aggerbeck, født Pedersdatter (1825—1913).

Mor er født Onsdag den 14. August 1872 i Smedegade Nr. 33 i Horsens. Det var i Lejligheden, der hører med til Fabrikken — og samtidig med, at Fabrikkens Dampfløjte fløjtede 12 Middag.

Saa vel Mors Mor som Mors Farmor hed *Maria*. Paa Mors Daabsattest staar der *Marie Kristine Aggerbeck*, men Mor har alle Dage hævdet, at hun hedder *Maria Christine*. Da Præsten, der har skrevet Daabsattesten, har skrevet Mormors Navn: *Katrine Marie Pedersen*

— altsaa ligeledes forkert — maa man gaa ud fra, at det er ham, der har taget fejl.

Mor blev døbt i Vor Frelzers Kirke i Horsens 12. November 1872. Faddere var: „Mad. Petersen. Herr H. Petersen. Landmand Petersen.

Mors Fødehjem, Smedegade 33 i Horsens, fotograferet 1918.

Garver Eriksen. Commis Bøgh“. Af Fadderne var H. Petersen en Hans Petersen i Kjørup, som ejede Marielyst, hvor Mor som ung gerne tilbragte 14 Dage af Sommerferien. (Det var *ikke* den Hans Peter Petersen i Kjørup, som Mormor blev opdraget hos). Garver Eriksen var en rar og hyggelig Mand, der boede paa Toppen af Smedegade, han var ansat hos en Hr. Jørgensen, der var meget

To Barnebilleder af Mor. Det første er fotograferet ved Forældrenes Sølvbryllup i 1877 — altsaa da Mor var 5 Aar gammel. Paa det andet Billede er Mor lidt ældre. Det er taget en Vinter, og det viser Mor i mørkeblaa Dyffelskaabe, hvidt Silketørklæde, mørkeblaa Fløjskysse med lyserød Silkekant og Sløjfe og brune Skindhandsker.

velhavende. Kommis Bøgh har sikkert været Kommis hos C. I. Aggerbeck, der gerne havde 4—5 Kommis'er ad Gangen paa Kontoret. De øvrige Faddere kendes ikke.

Som Barn blev Mor kaldt „Skrab'-Kagen“, fordi hun var den sidste. Onkel Louis fortalte: „C. I. Aggerbeck sagde, at Maria havde de faaet af en Murer, som hed „la France“, nede ved Nørrestrand i Horsens. Derefter fik hun Navnet „le France“. I flere Aar var Maria bedrøvet, fordi hun troede paa Talen om Mureren, indtil hun blev saa stor, at hun forstod, hun var en ægte Datter af C. I. Aggerbeck

og Frue. Hendes Mors milde Øjne og Smil fortalte hende, at hun var ægte nok“.

Som lille Pige gik Mor i Frøken Møllers Skole, som laa omtrent lige over for Smedegade 33.

Da Mor blev større, kom hun i Frøknerne Skougaards Institut, der

C. I. Aggerbeck og Hector.

laa i Kirkegaardsalléen — lige op til den gamle Kirkegaard. Det var den fineste Skole i Horsens.

Mor siges at have været beskeden og stille i Skolen, aldrig vild eller uartig. Ikke særlig dygtig, men afholdt af Elever og Lærere.

Mor var bedst til Haandarbejde. I det Fag fik hun megen Ros, og Karaktererne var høje. Endvidere var Mor dygtig til Religion og til Dansk. I sidstnævnte Fag var Mor navnlig flink til at fremsige Vers — som f. Eks. „Et Møde“ af Zakarias Nielsen. Mor skriver i et Brev: „Naturhistorie interesserede mig meget, men til Regning var jeg *ikke* dygtig. Derfor fik jeg en Mand, der kunde regne for os begge to“. Mor skriver videre: „Jeg holdt aldrig Sjov med mine Lærere eller Lærerinder. Frøknerne Skougaard elskede mig og kaldte mig gerne „lille Maria“. Der var en Frk. Frank (hun var pukkelryg-

get), hun var min Lærerinde i Religion og i Haandarbejde. Jeg var glad for dem alle, og jeg tror, det var gensidigt“.

Da Mor var Barn, var hun meget syg af Difteritis og Skarlagensfeber. Hun fik Lov til at blive hjemme og blev passet af Moderen og en Diakonisse fra Aarhus. Der var tilkaldt to Læger, og de havde ikke troet, at Mor var kommet sig.

Paa det gamle Fotografi af C. I. Aggerbeck i Jægerdress og høj-pullet Bowlerhat, ser man en dejlig hvid og brun Sætter, der giver Pote. Denne Sætter var Mors Hund; den hed Hector og blev købt af to Englændere for 200 Kr. (Naar Hunden giver Pote paa Billedet, har det sandsynligvis været for at holde den i Ro, medens Billedet blev taget paa Tid).

Da Mor blev større, var det hendes største Fornøjelse at gaa Tur med C. I. Aggerbecks Hunde, der var kobledede sammen to og to. Hundene siges at have adlydt Mor ganske godt, og gamle C. I. A. skal have været stolt af sin Datter.

Af sine Brødre holdt Mor mest af Christian i Kolding (der var gift med Tante Ida) og sin Broder August, der ofte sagde: „Maria er kommet saa langt tilbage i Flokken, hende vil jeg altid være god ved. Broderen Louis var altid god og rar mod Mor og blev aldrig træt af at lege med hende. Ligeledes følte Mor sig stærkt knyttet til Søsteren Hansina, der havde saa meget tilfælles med Mor.

Mor blev konfirmeret af Provst C. Skou i Vor Frelsers Kirke i Horsens den 28. April 1889.

Da Mor var 16—17 Aar, fik hun en Sang, „Minderne“, der var skrevet og komponeret til Mor af Frk. Marie Kingo Holm, en Grossererdatter fra Odense. Far og Mor spillede og sang den ofte. Første Vers lyder:

*Der er Blomster, som i Hast ei blegne.
Der er Minder, som kan aldrig dø —
Minder, som i Sindet dybt sig tegne,
stormer det end vildt paa Livets Sø.*

Mors bedste Veninde var Helga Jensen, der boede skraas over for. De var næsten uadskillige de to. Over Gaden, fra Vindue til Vindue, havde de spændt en Snor, hvorpaa de sendte smaa Epistler til hinanden. Denne Trafik foregik i længere Tid, men holdt saa op, da C. I. A. ikke syntes om det.

I 1889 kom Mor ud af Skolen, og derefter var hun hjemme og hjælpe sin Mor i Huset. Mor havde Blegstot i de Aar, derfor skulde hun være hjemme.

Paa den Tid lavede Mor mange Fidibusser til sin Far, naar han skulde have Ild paa sin halvlange Pibe. Fidibusserne blev lavet af gamle Forretningskuverter.

I Juli 1889 var Mor ca. en Maaned paa Tjele ved Viborg for at

Dette Billede af Mor, fotografert da hun var 16 Aar, synes Mor selv er det bedste, der er taget af hende. Paa Kjolen ser man en køn, gammeldags Sølvbrosche i Form af et Egeblad.

besøge Hofjægermester Thygesens. Paa Tjele red Mor hver Dag paa en brun Hest. Hofjægermesteren og Frue kom til at holde af Mor og vilde have beholdt hende som deres Datter.

Fra Tjele rejste Mor til en stor Gaard, Noesgaard, ved Kolding og var der i nogen Tid. Der var ogsaa rart at være, men Mor længtes og var glad for at komme hjem til Forældrene.

I September 1889 var Mor og Søsteren Hansina nogle Dage paa Fanø og derefter nogle Dage i Varde.

Hjemme broderede Mor hele Søsteren Camillas Udstyr — og hjalp sin Mor baade i Stuerne og i Køkkenet.

I Marts Maaned 1891 kørte C. I. A. og Frue, Fru Markussen fra Aarhus (der var en Søster til Proprietær Hee) og Mor til Silkeborg, for at Mor kunde blive præsenteret for Hr. og Fru Hee, Vester Kejlstrup. Fra Silkeborg kørtes der i Landauer til Vester Kejlstrup. Vejret var dejligt, og Silkeborg Langsø laa blank som et Spejl. „Nej, hvor er her dog smukt!“ udbød Mor, hvortil C. I. A. svarede: „Ja, Maria, her er meget smukt ved Silkeborg!“

Der blev spist til Middag paa Vester Kejlstrup, Mor blev antaget som Elev, og det aftaltes, at Proprietær Hee skulde have 200 Kr. for at have Mor i et Aar.

Den 2. Maj 1891 begyndte Mor saa paa Vester Kejlstrup for at lære Husholdning.

Mor skrev i Oktober 1941 i „L. C. L. Ringen“: „Jeg koger i Dag gule Ærter, det minder mig om, da jeg i 1891 kogte gule Ærter paa Vester Kejlstrup — og sved dem. Jeg maatte da om Eftermiddagen gaa til Byen for at købe 2 Pund hele Ærter til Fru Hee. Men hvor forunderligt, jeg kom ind i Fars Butik og købte Ærterne der, jeg saa Far — han stod ved Kaffemøllen og kikkede, jeg kendte ikke Far dengang, men Skæbnen førte mig ind i Fars Forretning“.

Ialt havde Mor været to eller tre Gange i Fars Butik, da de mødtes den 19. Juli 1891.

Det gik saaledes til, at Mor fik en Invitation fra Tante Almas Veninde, Henriette Rasmussen, til en Sejlstur Søndag den 19. Juli. Henriette Rasmussen og Kirstine Jensen (nuværende Fru Mathiasen, Ørnsø) hentede Mor (der var i lyserød Sirtes Kjole med en rund, hvid, broderet Hedebo's Krave), og paa Hjørnet af Østergade og Godthaabsvej — over for Damaskvæver Christensens Hjørne — mødte de Marthinus og Karen Lauritzen, Marthinus Lauritzens Kommis, Jensen — og Far. Efter at Henriette Rasmussen havde foretaget Præsentationen, gik man sammen ned til Ladepladsen, hvor Marthinus Lauritzen havde en Robaad. Paa Ladepladsen stødte Leth Jensens, der ogsaa havde en Robaad, til Selskabet. (Fru Leth Jensen var en Søster til Henriette Rasmussen). I den ene Baad anbragtes Onkel Marthinus og Tante Karen og Hr. og Fru Leth Jensen, i den anden kom Kirstine Jensen, Henriette Rasmussen, Kommis Jensen og Far og Mor.

Man sejlede til Klüwers Kanal og Aunsøerne. Saa bar man den

medbragte Mad op til Tindebjerget, hvor man laa i Græsset og spiste. Henriette Rasmussen (der sang meget smukt), Far, Marthinus Lauritzen og Kirstine Jensen sang. Engang imellem kom der en Regnbyge, men de var unge og glade og ænsede det ikke.

Derefter roede man til Gl. Hattenæs, hvor Marthinus gav Kaffe. Man dansede. Marthinus dansede godt, men, som Mor skriver, hun dansede allerbedst med „unge Lauritzen“. Endelig sejlede man hjem. Da man igen var ankommet til Ladepladsen, sagde Henriette Rasmussen: „Nu kan Jensen og unge Lauritzen følge Frk. Aggerbeck til Kejlstrup“. Far og Jensen fulgte saa Mor hjem. Mor var lidt bange for Jensen.

Far og Mor saa derefter af og til hinanden i „Lunden“, hvor der var Dans hver Tirsdag Aften, og den 20. September dansede de næsten hele Tiden sammen. De begyndte ogsaa at skrive til hinanden, (Portoen var den Gang 4 Øre for et Brev fra Silkeborg til Vester Kejlstrup).

Far og Mor. Begge Billeder er sandsynligvis fotograferet 1891.

Den 23. Februar 1892, paa Fars Fødselsdag, var Mor for første Gang i Fars Hjem. Mor kom ved 7-Tiden, og der var ellers ingen Gæster. Mor fik en Appelsin og et Glas Portvin inde i Dagligstuen, og Far forærede Mor en Poesibog. I Poesibogen havde Far skrevet nogle Vers. Klokkeren hen ad 10 fulgte Far Mor til Vester Kejlstrup. „Den Aften“, skriver Mor, „følte jeg, at jeg elskede Christian, og meget ofte ønsker jeg, at Far den Aften havde friet til mig, da

havde jeg med Glæde sagt ja af hele mit ganske Hjerter. Den Aften vidste jeg, hvad jeg vilde“.

Søndag den 6. Marts 1892 blev Far og Mor forlovede udenfor Vester Kejlstrup Mølle. De fik Ringe paa 1. Paaskedag, den 17. April 1892.

Søndag den 1. Maj 1892 tog Mor fra Vester Kejlstrup og rejste til Hjemmet i Horsens for at sy Udstyr. Mor blev hentet i Vester Kejlstrup af Far og kørt til Silkeborg i Hestevogn forspændt med Marthinus Lauritzens gule Nordbagger. Vognen kørtes af Marthinus Lauritzens Kusk.

Brylluppet stod den 19. Juli 1893 i Vor Frelzers Kirke i Horsens. Marthinus Lauritzen førte Far op, og C. I. Aggerbeck førte Mor op. Til sit Bryllup fik Mor en Flaske af C. I. Aggerbecks Repræsentations Eau de Cologne af Faderen. I Dag (April 1945) — omtrent 52 Aar efter — har Mor endnu noget tilbage af Eau de Colognen, saa der har været holdt godt Hus med Flasken.

Af Marthinus Lauritzen fik Far og Mor 6 Sølv Spiseskeer. Det var 6 Spiseskeer, som Marthinus havde faaet i Bytte af Guldmed Poulsen for sin Røbaad.

Bryllupsfesten holdtes i Caroline Amalielund. Willy Brix, der var Mors Skolekammerat, smed Ærter og Ris efter Brudeparret, da det tog med 5,05 Toget til Silkeborg.

Paa Banegaarden i Silkeborg blev Brudeparret hentet af Tømmerhandler Anæus Høyer og Frue, der i lukket Vogn kørte Far og Mor hjem til Østergade 13. Det var dog ikke den bekendte gamle Østergade 13-Lejlighed, for der boede dengang Tømmerhandler Høyer. Først den 7. December 1900 flyttede Far og Mor ind i den „rigtige“ gamle Østergade 13-Lejlighed.

Paa Lørdage og paa Markedsdage stod Mor i „Bønderstuen“ fra Kl. 8—1 og gav Kaffe, Julekage og Tvebakker til Bønderne. „Jeg gjorde det med Glæde“, skriver Mor i et Brev, „selv om jeg ofte blev kaldt Madam Lauritzen. Det kunde jeg ikke lide. Jeg var kun 20 Aar, og jeg syntes, jeg var for ung til at kaldes „Madam“. Jeg gjorde mig Umage for at sætte mig ind i de forskellige Familier, jeg tror ogsaa, de godt kunde lide mig. Jeg var altid glad, jeg havde jo min kære Christian ved min Side. Jeg tror, det var Bitter, Landboerne fik, men Harald siger, det var en Snaps. Jeg kan endnu se for mig de smaa Snaaseglas paa en lille Fod. Kunde jeg tegne,

kunne jeg have tegnet Glassene, saa tydeligt staar de for min Hukommelse“.

Mor er kendt for sin gode Mad. I Berlingske Forlags Bog „Dansk Mad“ (1937) findes tre af Mors Opskrifter gengivet.

Ikke mindre kendt er Mors Hunde! Den første, Far og Mor havde, var den røde irske Sætter Hector. Hector var en Gave til Far fra Mors Bror August. Hectors Mor, Freja, havde faaet 1. Præmie i København. Far og Mor havde Hector i 9 Aar. Til sidst fik den Eksem og maatte aflives af Hensyn til Børnene.

Dernæst fulgte: Diana, Svip, Trofast og Boy. Boy var en sort Puddel, der kom tilløbende. Den laa en Morgen efter et Septembermarked uden for Butiksdøren. Mor fik Boy ind, og den var glad for at slutte sig til Familien. Et Par Dage efter stod der i Avisen, at en sort Puddelhund var bortløbet i Silkeborg, og at den tilhørte en Bager i Sorring. Mor fortæller: „Jeg som elsker Hunde, var der straks — bad Far ringe til Sorring for at meddele, at Boy var her, og Far, som ikke godt kunde sige „nej“ til mig, ringede til Bageren og sagde: „Vi er kommet til at holde af Deres Hund, vi vil gerne købe den af Dem. Den er kommet til Hundevenner, og vi skal nok være gode ved den“. Bageren vilde godt sælge den, han forlangte 10 Kr. for den. De blev sendt. Vi havde Boy i mange, mange Aar. Jeg husker, naar vi skulde ud at se til Lauritz paa „Gamle Skovridergaard“, var Boy altid med, den veg ikke fra mig et Øjeblik. Naar Fru N. P. Nielsen kørte lidt med Barnevognen i Middagsstunden (hun var dengang paa Fars Kontor), sagde Fru N. P. N. altid „Maa jeg ikke faa Boy med, saa er jeg ikke bange for at køre i Skoven med Henry“. Boy laa altid paa en Sæk ude paa Loftet — og hvor Boy var, kom der ingen op, som ikke var fra Huset. Boy var en dejlig Hund. Da vi fik Boy, sagde min Broder Iver til Far og mig: „Nu kan I spare den ene Pige, Christian og Maria, for bedre Barnepige end Boy kan I ikke faa. Iver var praktisk, klog og økonomisk“.

Efter Boy fulgte Ulvespidsen Kvik, Jagthunden Freja, den irske Sætter Flora, Ulvespidsen Bruno („alle Tidens Hund“ efter min Mening), Kvik II, Ulla, Kitte, Rattler-Pincheren Musse og den hvide Ulvespids Polly. (Det er Polly, der er fotograferet — i 1930 — sammen med Mor paa Billedet, der sidder foran i dette Hefte).

Endelig er der den hvide Ulvespids Rubbi („Prinsessen“) og sidst — men ikke mindst — (fra 1937) den sorte Puddel Lotte.

I 1920 var Mors Højde 164 cm, Vægten 75½ kg.

Mor har alle Dage været meget gæstfri, og Børnenes Venner er gaaet ud og ind i Hjemmet. De fandt sig saa godt til Rette, at de, selv efter at Børnene var rejst hjemmefra, stadig kikker indenfor, naar de kommer til Byen.

Efter den tyske Besættelse af Danmark, den 9. April 1940, blev tyske Soldater indkvarteret i Byen. Mor maatte have en Soldat

Østergade 13, Silkeborg, fotograferet 1930 og 1941. Far begyndte i 1891, men i Kraks Bog: „Danmarks ældste Forretninger“, staar Firmaet L. C. Lauritzen anført som grundlagt ca. 1850 af Købmand Uhrenholdt. Det gamle Hus i Østergade 13 (med Undtagelse af Frontispicen) maa saaledes være omtrent lige saa gammelt som Byen.

boende paa 4. Salen i Østergade 13. I 1943 var der Tale om, at Tyskerne vilde sætte Luftskyts op paa Taget af Huset, men til alt Held fandtes Huset alligevel uegnet.

Mor er L. C. Lauritzen A/S' Bestyrelses første Formand.

Her er nogle af Mors „bevingede Ord“:

Værsgod og spis. I ser Retterne for Jer.

(Naar der siges, Suppen ikke er salt nok) Det er der da Raad for.

(Naar Børnene ikke syntes om Maden) Jeg vil ønske, I aldrig maa komme til at savne det!

(Naar Mor taler om Opskrifter. F. Eks. om Æg og Smør) Jeg beregner nu gerne lidt rigeligt.

Ak ja, Papiret er taalmodigt.

(Til Syersken, naar Drengene som Børn fik syet Tøj) *Nu maa De endelig sy det fuldkomment.* (Hvorned der mentes: rigeligt stort).

Og saa til Sovstrup.

(Naar der tales om, at man ikke skal begynde noget en Mandag) *Alle Ugens Dage er lige gode. Den ene Dag er lige saa god som den anden.*

(Naar nogen siger noget, Mor lige vilde til at sige) *Du fik nok Nyt før mig.*

Det er somme Tider, man maa lukke det ene Øje her i Verden. Og somme Tider dem begge to.

Jeg er sørme ikke en Aggerbeck for ingen Ting!

Sommerhuset paa Aahavevej (tidligere Birkevej) 23 set fra Gudena. Aahaven blev købt i 1906, Sommerhuset blev bygget 1928.

Den 14. August 1942 fejrede Mor sin 70 Aars Fødselsdag med en Fest i Østergade 13. Ved den Lejlighed blev der sunget to Sange, af hvilke der her skal citeres nogle Vers. I den ene Sang (af Henry) — paa Melodien: Min Søn, om du vil i Verden frem — hed det bl. a.:

*Hvem har af Blomster det skønneste Flor?
Vor Mor!*

*Hvem dækker det festligste Middagsbord?
Vor Mor!*

*Hvem holder af Hunde saavel som Heste?
Hvem vil vi alle saa gerne gæste?*

*Og hvem er i Silkeborg Stor-Matador?
Vor Mor!*

*Hvem er det, der frydes ved Bjørnens Tenor?
 Vor Mor!*

*Hans Do, Re, Mi, Fa'er — og Sol, La, Bi, Do'er?
 Vor Mor!*

*Hvem føler begejstret for hele Slægten?
 For hvem har vi Børn aldrig tabt Respekten?
 Og da vi var smaa — hvem slog vore Popoer?
 Vor Mor!*

*Hvem er det, hvortil man sig roligt betror?
 Til Mor!*

*Hvem udjævner, glatter, og hvem bygger Broer
 som Mor?*

*Hvem er det, der følger os i det Fjerne,
 og hvem ved vi tilgiver altid gerne,
 og hvem er saa elskelig, sød og saa stor
 som Mor?*

*Hvem er det, der gi'r sin Kanariefugl Fo'er?
 Vor Mor!*

*Hvem er det, der paa sin Storke tror?
 Vor Mor!*

*Hvem har blandt Dyrene mange Venner?
 Hvem ligner Fru Direktør Miehe Pfänner?
 Hvem tripper paa Gaden med Hunden i Snor?
 Vor Mor!*

*Ja, hvem er paa Hat med den halve Jord?
 Vor Mor!*

*Og hvem er elsket af Lille og Stor?
 Vor Mor!*

*Hvem skænker gavmildt til alle Sider,
 og hvem er nøjsom, og hvem er Slider?
 For hvem raaber alle Hurra nu i Kor?
 For Mor!*

Den anden Sang var af Egon og gik paa Melodien: Danmark, nu blunder den lyse Nat —. I den hed det:

*Mor, du har levet i syvti Aar,
 du blev den ældste i Slægten.
 Tiden graaned dit mørke Haar.*

*I dit Hjerte er stadig Vaar.
Bag ved dit Smil vi finder
alle de gamle Minder.*

*Mor, vore Tanker saa ofte gaar
langt, langt tilbage i Tiden,
standser op ved den gamle Gaard,
hvor vi leged' de unge Aar.
Det er, som Solen skinner
paa vore Barndoms minder.*

*Tusinde Minder os falder ind.
Lyse og rige og glade.
Blæste mod os den skarpe Vind,
hjælp os altid dit Modersind.
Altid du kunde evne
Sorger for os at jævne.*

*Mor, der er eet, som vi alle ved:
Du var jo altid den samme.
Trængte vi til et stille Sted,
hjemme hos dig var altid Fred.
Ogsaa i Aftenstunden
bærer du Smil om Munden.*

*Mor, nu i Dag er det Moders Dag.
Bordet er smykket med Blomster.
For dig vajer vort gamle Flag.
Hør, vi synger for dig i Dag.
Synger med fulde Stemmer:
Mor, vi dig aldrig glemmer!*

Far og Mor — 19. Juli 1931.

*Den kendte Udsigt over Østergade og Silkeborg
fotograferet Vinteren 1928.*

